

się do wdrażania jej postanowień. W Konwencji przewidziano bardzo istotną zmianę podejścia do niepełnosprawności polegającą na przejściu z medycznego modelu niepełnosprawności na model oparty na prawach człowieka. Medyczny model niepełnosprawności zakłada, że niepełnosprawność jest wynikiem fizycznego czy psychicznego ograniczenia, natomiast model oparty na prawach człowieka zakłada zapewnienie pełni praw dla osób z niepełnosprawnościami, na równi z innymi. Takie przejście wymaga głębokich zmian zarówno prawnych, jak i pozaprawnych, które będą przewidziane w Strategii. Konwencja przewiduje mechanizmy zapewniające osobom z niepełnosprawnościami możliwość korzystania ze wszystkich powszechnie uznanych wolności i praw człowieka. W strategii przewidziano wprowadzenie i uszczegółowienie takich mechanizmów w prawie polskim. Należy też zaznaczyć, że Konwencja wymaga przyjęcia od państwa-strony zintegrowanego podejścia do niepełnosprawności oraz włączania problematyki niepełnosprawności w główny nurt polityki realizowanej w różnych obszarach i na różnych szczeblach zarządzania państwem.

Wdrażaniu Konwencji służyć ma przyjęcie ustawy o wyrównywaniu szans osób z niepełnosprawnościami, która będzie zawierała regulacje związane z niepełnosprawnością, nie znajdujące się w innych aktach prawnych. Celem nowej ustawy będzie także zapewnienie mechanizmów wsparcia zgodnych z Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych. Nowo projektowana ustawa zastąpi z czasem ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426, z późn. zm.). Z jednej strony nowa ustawa będzie od niej szersza, obejmując całość koordynacji polityki publicznej w zakresie niepełnosprawności, jak również ogólne regulacje dotyczące mechanizmów wyrównywania szans osób z niepełnosprawnościami. Z drugiej strony regulacje aktualnie zawarte w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych dotyczące orzekania o niepełnosprawności zostaną przeniesione do odrębnej ustawy, natomiast regulacje związane z kwestią zatrudniania osób niepełnosprawnych do Kodeksu pracy, ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawy o zatrudnieniu socjalnym oraz ustawy o spółdzielniach socjalnych. Istotą zaproponowanych zmian jest traktowanie osób niepełnosprawnych na rynku pracy na równi z osobami sprawnymi.

Należy też zauważyć, że zobowiązanie do podejmowania działań na rzecz wyrównywania szans i włączenia osób z niepełnosprawnościami w życie społeczne i zawodowe, realizowane przez Polskę, zostało zawarte w szeregu dokumentów o charakterze międzynarodowym.